

Het Uber-arrest van 27 januari 2026: handvatten voor toepassing van het kwalificatiekader

Bb 2026/28

De Uber-procedure houdt de arbeidsrechtelijke praktijk inmiddels al enkele jaren bezig. In een eerdere bijdrage is stilgestaan bij de betekenis van de beantwoording van prejudiciële vragen door de Hoge Raad in het arrest van 21 februari 2025 over het gezichtspunt ondernemerschap en de mogelijkheid van collectieve kwalificatie van de arbeidsrelatie tussen werkgever/opdrachtgever en werkenden.² Met het arrest van 27 januari 2026 heeft het Gerechtshof Amsterdam het kwalificatiekader concreet toegepast op de verhouding tussen Uber en de in deze procedure betrokken chauffeurs. Daarmee krijgt de discussie over ondernemerschap en collectieve handhaving een nieuwe, feitelijke dimensie.

1. Inleiding

Met het arrest van het Gerechtshof Amsterdam van 27 januari 2026, bereikt de procedure tussen FNV en Uber over de kwalificatie van de arbeidsrelatie tussen Uber en de via het platform werkzame chauffeurs een nieuwe fase.³

Het hof stelde op 3 oktober 2023⁴ prejudiciële vragen aan de Hoge Raad, die op 21 februari 2025⁵ richting gaf aan de betekenis van het gezichtspunt ondernemerschap en aan de mogelijkheid om in een procedure op grond van artikel 3 Wet AVV een algemeen oordeel te geven over de kwalificatie van de arbeidsrelatie van een groep werkenden. In 2026 oordeelt het hof dat ten aanzien van de in deze procedure betrokken groep Uber-chauffeurs geen sprake is van arbeidsovereenkomsten in de zin van artikel 7:610 BW.⁶

Het arrest moet worden gelezen tegen de achtergrond van het *Deliveroo*-arrest van 24 maart 2023, waarin de Hoge Raad bevestigde dat de kwalificatievraag wordt beantwoord aan de hand van alle omstandigheden van het geval, zonder rangorde tussen de gezichtspunten.⁷ De prejudiciële beslissing van 21 februari 2025 verduidelijkte dat ondernemerschap een relevante, maar niet doorslaggevende factor is en dat onder voorwaarden ruimte bestaat voor een algemeen oordeel over de kwalificatie van de arbeidsrelatie van een groep werkenden.

De betekenis van het arrest van 27 januari 2026 ligt in de concrete toepassing van dit kwalificatiekader. Het hof betreft specifieke individuele omstandigheden van een aantal in deze procedure betrokken chauffeurs bij de invulling van het ondernemerschapsgezichtspunt en komt op basis daarvan tot de conclusie dat er geen arbeidsovereenkomsten

bestaan. Tegelijkertijd maakt het arrest duidelijk dat feitelijke verschillen binnen de bredere groep Uber-chauffeurs de mogelijkheid tot het geven van een algemeen oordeel kan beperken.

In deze bijdrage wordt het arrest geplaatst binnen de bestaande kwalificatiejurisprudentie en wordt ingegaan op de praktische betekenis ervan voor collectieve handhaving, zoals de door FNV geïnitieerde actie gericht op naleving van de CAO Zorgvervoer en Taxi, en voor ondernemingen die werken met zelfstandigen.

2. Toepassing van het kwalificatiekader

In zijn arrest van 27 januari 2026 past het hof het door de Hoge Raad geschetste kader toe op de verhouding tussen Uber en de betrokken chauffeurs. Het stelt voorop dat de kwalificatie plaatsvindt aan de hand van alle omstandigheden van het geval, zonder rangorde tussen de gezichtspunten, waarbij ook ondernemerschap moet worden meegewogen.

Centraal staat de invulling van het ondernemerschapsgezichtspunt. Het hof betreft specifieke omstandigheden van een aantal in deze procedure betrokken chauffeurs, waaronder investeringen in voertuigen, het dragen van exploitatiekosten, het ontbreken van een gegarandeerd inkomen en het lopen van commercieel risico. Daarnaast wordt gewicht toegekend aan externe factoren, zoals werkzaamheden voor andere platforms en de fiscale positionering. Deze omstandigheden wijzen volgens het hof op een zelfstandige bedrijfsvoering die niet verenigbaar is met arbeid "in dienst van" Uber in de zin van artikel 7:610 BW.

Ten aanzien van de collectieve dimensie overweegt het hof dat een algemeen oordeel over de kwalificatie van de arbeidsrelatie tussen werkgever/opdrachtgever en werkenden slechts mogelijk is indien de betrokken groep voldoende homogeen is. Gelet op de uiteenlopende feitelijke omstandigheden die tussen chauffeurs bestaat, acht het hof de beschikbare gegevens ontoereikend voor een algemeen oordeel. De individualisering van het ondernemerschapsgezichtspunt begrenst daarmee ook de ruimte voor collectieve kwalificatie.

3. Ondernemerschap en feitelijke verschillen

Het arrest laat zien dat het ondernemerschapsgezichtspunt een sterk feitelijke invulling krijgt. Niet abstracte kenmerken van het platformmodel, maar concrete investeringen, kostenstructuren, externe opdrachten en persoonlijke bedrijfsvoering staan in dit verband centraal. Waar ondernemerschap mede wordt ingevuld aan de hand van individuele investeringen en economische positie, verschuift de nadruk van een modelmatige beoordeling naar een persoonsgebonden analyse. Daarmee neemt de ruimte

1 Mr. F.F.V. Millenaar is advocaat arbeidsrecht bij Pallas Advocaten te Amsterdam.

2 *Bb 2025/48*.

3 Hof Amsterdam 27 januari 2026, ECLI:NL:GHAMS:2026:163.

4 Hof Amsterdam 3 oktober 2023, ECLI:NL:GHAMS:2023:2220.

5 HR 21 februari 2025, ECLI:NL:HR:2025:319.

6 Hof Amsterdam 27 januari 2026, ECLI:NL:GHAMS:2026:163.

7 HR 24 maart 2024, ECLI:NL:HR:2023:443.

voor groepsgewijze kwalificatie af naarmate relevante omstandigheden per werkenden uiteenlopen.

De toepassing van het ondernemerschapsg gezichtspunt blijkt zo niet alleen bepalend voor de individuele kwalificatie, maar ook voor de praktische grenzen van collectieve handhaving.

4. Praktische betekenis

Het arrest reikt verder dan de verhouding tussen FNV en Uber. Voor ondernemingen bevestigt het dat de kwalificatievraag in belangrijke mate wordt bepaald door de feitelijke inrichting van het werk en de daadwerkelijke verdeling van risico's en verantwoordelijkheden, zoals de vrijheid om zonder verplichting in te loggen of opdrachten te aanvaarden, het ontbreken van een gegarandeerd minimuminkomen en het zelfstandig dragen van exploitatiekosten.

Vrijheid van inzet, eigen investeringen, het dragen van ondernemersrisico en de mogelijkheid om voor meerdere opdrachtgevers te werken, afhankelijk van de concrete invulling, kunnen omstandigheden zijn die bijdragen aan het aannemen van zelfstandigheid. In het *Uber*-arrest ging het daarbij onder meer om investeringen in voertuigen, kosten voor verzekering en onderhoud, het risico van tegenvallende omzet bij uitblijven van ritten en het ook via andere platforms actief zijn. Doorslaggevend blijft echter de feitelijke uitvoering van de arbeidsrelatie.

Voor werkenden betekent het arrest dat binnen één onderneming verschillende kwalificaties van de arbeidsrelatie mogelijk blijven. Individuele omstandigheden kunnen bepalend zijn voor de juridische status, waardoor de voorspelbaarheid van de juridische aard van de arbeidsrelatie op groepsniveau wordt beperkt.

Voor cao-partijen en vakbonden onderstreept het arrest het belang van een zorgvuldige feitelijke onderbouwing bij collectieve handhaving op grond van artikel 3 Wet AVV. Indien relevante omstandigheden uiteenlopen, kan een algemeen oordeel achterwege blijven. Uit de prejudiciële beslissing van de Hoge Raad van 21 februari 2025 volgt dat een algemeen oordeel slechts mogelijk is als de feiten en omstandigheden van de betrokken groep in relevante mate overeenstemmen. Niet iedere feitelijke variatie is daarbij van betekenis; doorslaggevend is of de verschillen juridisch gewicht hebben binnen de kwalificatietoets van artikel 7:610 BW. De beschikbaarheid van concrete gegevens en stukken aan de hand waarvan de kwalificatie van de arbeidsrelatie kan worden onderbouwd is daarbij bepalend.

Ook voor andere werkgevers die werken met zzp-constructies bevestigt de uitspraak dat het bestaande toetsingskader onverkort geldt. Ondernemerschap is een relevant gezichtspunt, maar krijgt betekenis in samenhang met de feitelijke inrichting van de werkzaamheden en de verdeling van risico's en verantwoordelijkheden.

5. Conclusie

Het arrest van het Gerechtshof Amsterdam van 27 januari 2026 brengt geen wijziging in het juridische kader voor de

kwalificatie van arbeidsrelaties. Het hof past het door de Hoge Raad bevestigde toetsingskader toe en laat zien hoe het ondernemerschapsg gezichtspunt in de praktijk wordt ingevuld aan de hand van concrete, individuele omstandigheden.

De betekenis van het arrest ligt in de individualisering van de toepassing van het kwalificatiekader. In dit concrete feitencomplex hebben investeringen, zelfstandige organisatie en risicoverdeling in de wegging van alle omstandigheden aanzienlijk gewicht gekregen. Tegelijkertijd blijkt dat deze individualisering de ruimte voor een algemeen oordeel in algemene zin kan beperken.

Voor ondernemingen biedt het arrest duidelijkheid over de toepasselijke maatstaf. Voor werkenden blijft de uitkomst in belangrijke mate afhankelijk van hun feitelijke positie en de concrete inrichting van hun werkzaamheden. De recente Uber-uitspraak onderstreept dat maatwerk is geboden bij de kwalificatie van de arbeidsrelatie!